

यथा—

‘प्राणप्रयाणदुःखार्तं उक्तवानस्म्यनक्षरम् ।

तत्क्षमस्व ! विमो, किं च सुग्रीवस्ते समर्पितः ॥’

अवधीरितकर्तव्यकथनं तु निवेदनम् ॥ २१० ॥

यथा राघवाभ्युदये—‘लक्ष्मणः—आर्य, समुद्राभ्यर्थनया गन्तुमु-
द्यतोसि । तत्किमेतत् ।’

प्रवर्तनं तु कार्यस्य यत्स्यात्साधुप्रवर्तनम् ।

यथा वेण्याम्—‘राजा—कञ्चुकिन्, देवस्य देवकीनन्दनस्य बहु-
मानाद्वत्सस्य भीमसेनस्य विजयमङ्गलाय प्रवर्तन्तां तत्रोचिताः समा-
रम्भाः ।’

आख्यानं पूर्ववृत्तोक्तिर—

यथा तत्रैव—

‘देशः सोऽयमरातिशोणितजलैर्यस्मिन्हृदाः पूरिताः—’ इत्यादि ।

युक्तिरर्थावधारणम् ॥ २११ ॥

यथा तत्रैव—

‘यदि समरमपास्य नास्ति मृत्यो-

र्भयमिति युक्तमितोऽन्यतः प्रयातुम् ।

अथ मरणमवश्यमेव जन्तोः

किमिति मुधा मलिनं यशः कुरुध्वम् ॥’

क्षमापनम् ॥ प्राणेति । विमो श्रीराम ॥ अवधीरितेति । अवज्ञातेत्यर्थः ॥
अर्थस्य प्रयोजनस्य अवधारणं कर्तव्यत्वनिश्चयः ॥ इतः समरात् । अत्र समरः

1. देश इति । पादत्रयं तु—‘क्षत्रादेव तथाविधः परिभवस्तातस्य केशग्रहः ।
तान्येवाहितशस्त्रघसरगुरुण्यस्त्राणि भासन्ति मे यद्रामेण कृतं तदेव कुरुते द्रौणायनिः
क्रोधनः ॥’ इति ॥